

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 265/2015-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 10. júna 2015 predbežne prerokoval sťažnosť spoločnosti CD Consulting s. r. o., Politických vězňů 1272/21, Praha-Nové Město, Česká republika, zastúpenej advokátom doc. JUDr. Branislavom Fridrichom PhD., konateľom spoločnosti Fridrich Paľko, s. r. o., Grösslingová 4, Bratislava, vo veci namietaného porušenia základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Trnave v konaní vedenom pod sp. zn. 26 Co 319/2014 a jeho uznesením z 30. októbra 2014 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť spoločnosti CD Consulting, s. r. o., o d m i e t a ako oneskorene podanú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 20. apríla 2015 doručená sťažnosť spoločnosti CD Consulting, s. r. o. (ďalej len „sťažovateľka“), vo veci namietaného porušenia jej základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), ako aj práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Krajského súdu v Trnave (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 26 Co 319/2014 a jeho uznesením z 30. októbra 2014 (ďalej aj „napadnuté uznesenie“).

2. Z obsahu sťažnosti a pripojených písomností vyplýva, že Okresný súd Senica (ďalej len „okresný súd“) uznesením č. k. Spr H 78/2014-4 zo 4. júna 2014 uložil sťažovateľke *„povinnosť vo veci hromadného podania zaplatiť súdny poplatok 62,- eur za spracovanie hromadného podania v počte 62 kusov... a poplatku za výpis z registra trestov“*. O odvolaní sťažovateľky rozhodol krajský súd napadnutým uznesením z 30. novembra 2014 tak, že prvostupňové uznesenie potvrdil.

3. Podľa názoru sťažovateľky krajský súd napadnutým uznesením porušil jeho v bode 1 označené práva.

4. Sťažovateľka navrhla, aby ústavný súd nálezom vyslovil, že krajský súd uznesením sp. zn. 26 Co 319/2014 z 30. októbra 2014 porušil jej základné právo na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, ako aj právo na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Sťažovateľka navrhla napadnuté uznesenie zrušiť, vec vrátiť krajskému súdu na ďalšie konanie, priznať jej finančné zadosťučinenie *„v sume 100,- EUR“* a trovy konania.

5. V rámci prípravy predbežného prerokovania sťažnosti ústavný súd dopytom na okresnom súde zistil, že namietané rozhodnutie krajského súdu sp. zn. 26 Co 319/2014 z 30. októbra 2014 nadobudlo právoplatnosť 28. novembra 2014.

II.

6. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd. Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal. Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadostučinenie.

7. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

8. Predmetom posudzovanej sťažnosti je tvrdenie sťažovateľky, že postupom krajského súdu v označenom konaní došlo k porušeniu jej základného práva zaručeného v čl. 46 ods. 1 ústavy a k porušeniu práva zaručeného čl. 6 ods. 1 dohovoru.

9. Zákonným predpokladom na prijatie sťažnosti na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Táto lehota je dvojmesačná a začína plynúť od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Podanie sťažnosti po uplynutí tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti ako oneskorene podanej (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

10. Sťažnosťou napadnuté rozhodnutie krajského súdu nadobudlo právoplatnosť 28. novembra 2014 (bod 5). Sťažnosť sťažovateľky bola doručená ústavnému súdu 20. apríla 2015, teda po uplynutí uvedenej dvojmesačnej zákonom ustanovenej lehoty (§ 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde). Ústavný súd preto po predbežnom prerokovaní sťažnosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol ako oneskorene podanú.

11. Keďže sťažnosť bola odmietnutá ako celok (pre jej oneskorené podanie), ústavný súd nemal dôvod (a ani oprávnenie) zaoberať sa ďalšími návrhmi sťažovateľky.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 10. júna 2015